

[Finansministeren.]

departementet regner med at kunne afgive et fyldigt materiale herom allerede i november måned.

Til hr. Niels Westerby vil jeg gerne sige, at der ikke er mulighed for og efter min mening heller ikke behov for en skærpelse af finanspolitikken i dette øjeblik. Jeg tror, vi så nogenlunde har fundet den rigtige balance i vor finanspolitik. Pengepolitikken vil jeg lade ligge ved denne lejlighed.

Må jeg så til slut sige om det postyr, der har stået om de meget beskedne ændringer af afskrivningsreglerne, at jeg synes, erhvervene nu skulle se at komme bort fra alt det med regeringens såkaldt erhvervsfjendtlige politik. Jeg vil sige til erhvervsorganisationerne: kom nu ned på jorden, der er slet ikke grundlag for disse stærke udtalelser, som man da vist også efterhånden er rigtig godt ked af inden for erhvervsorganisationerne. Jeg håber ligesom statsministeren på et positivt samarbejde fremover til gavn for det, vi alle ønsker, nemlig en fortsat fremgang for dansk produktion, og også jeg er indstillet på, at er der noget, der skal rettes ved afskrivningsreglerne; hvor de er for dårlige, skal vi naturligvis også tage disse problemer op. Skibsværfterne har fremsat ønske herom vedrørende dokanlægene, og det vil vi nu se på.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Hr. Poul Møller rejste i går det spørgsmål, om man ikke kunne forbyde eller burde forbyde demonstrationer foran fremmede ambassader, idet det efter hans opfattelse ville være rimeligere, om de fandt sted foran folketinget — eller foran regeringskontorerne, tror jeg hr. Poul Møller sagde. Efter grundlovens § 79 kan der nedlægges forbud mod forsamlinger under åben himmel, når det kan befrygtes, at de vil frembyde fare for den offentlige fred. Blandt vore statsforfatningsretlige forfattere er der enighed om, at der må være tale om en konkret fare for den offentlige fred — en opfattelse, der i øvrigt støttes af domspraksis. Det vil derfor

efter min opfattelse være i strid med grundloven at udstede et forbud af den art, som hr. Poul Møller sigtede til.

Hr. Aksel Larsen citerede mig i går for en udtalelse til Aktuelt i forbindelse med de forlydender, der nylig var fremme om, at efterretningstjenesten skulle have aflyttet Socialdemokratisk Ungdoms telefoner. I min udtalelse fandt hr. Aksel Larsen støtte for en række formodninger om efterretningstjenestens virksomhed samt mit kendskab hertil og gav udtryk for et ønske om, at jeg afgiver en erklæring om, at der ikke foretages aflytning af politiske partiers og organisationslederes telefoner.

Hertil vil jeg først gerne sige, at der ifølge retsplejeloven kræves retskendelse til telefonaflytning, og at en sådan kendelse altid forudsætter, at der foreligger mistanke om en strafbar virksomhed, f. eks. — således som det også fremhæves i retsplejelovens § 750 a — en mistanke om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed. Jeg er sikker på, at der herefter ikke er grundlag for aflytning af politiske partiers telefoner, og efter de undersøgelser, jeg nu har foretaget, finder det da heller ikke sted. Jeg ved naturligvis ikke, hvad der kan ske i fremtiden, men under alle omstændigheder er der i retsplejeloven ved de i loven opstillede meget snævre grænser for opnåelse af kendelse om telefonaflytning skabt garanti mod vilkårlighed. Jeg vil i denne forbindelse samtidig gerne fremhæve den garanti, der ligger i, at det altid er en uafhængig dommer, der kommer til at tage stilling til spørgsmålet.

Når jeg i min udtalelse har sagt, at jeg ville være blevet underrettet, såfremt regeringspartiets eller noget til regeringspartiet knyttet organs telefoner blev aflyttet, må det ses på baggrund af den konkrete sag, der gav anledning til min udtalelse.

Hr. Aksel Larsen efterlyste i sin tale i går et forslag til en ny hyrevognsordning. Jeg kan i den anledning henvise til min skriftlige besvarelse den 7. september 1967 af det spørgsmål, som hr. Helge Nielsen